

روی صنایع اکتشاف، استخراج، پالایش، حمل و نقل، تبادلات مالی و بیمه‌ای، تراکنش‌های بانکی و همچنین فروش بنزین گذارد. فرمان «۱۳۵۷۴»، مورخ ۲۳ می ۲۰۱۱ و قانون اختیارات دفاع ملی^۱، مورخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۱ (Congress, 2011 NDAA) در خصوص محدودیت‌های صنایع نفت و گاز و نظام بانکی تکمیل کننده این روند بودند.

در نتیجه این محدودیت‌ها، تولید نفت ایران در سال ۲۰۱۱ به ۳,۷۴۰ میلیون بشکه در روز و صادرات آن به ۲,۱۲۰ میلیون بشکه رسید که اُفت ۶۰۰ هزار بشکه‌ای در تولید را نسبت به سال‌های ۲۰۰۷-۲۰۰۸ نشان می‌دهد (Trading economics, 2005-2015). این بار نیز افزایش قیمت نفت به متوسط بشکه‌ای ۱۰۷ دلار، فشارهای تحریمی را متعادل کرد (بانک مرکزی، ۱۳۷۹ به قبل: ۵۶). درآمد نفت در این سال به رقم بی سابقه ۱۱۸ میلیارد دلار رسید (بانک مرکزی، ۱۳۷۹ به قبل: ۴۶). سال ۲۰۱۲ سخت‌ترین سال تحریمی صنایع نفت و گاز و منع دسترسی درآمدهای نفتی ایران بود؛ چراکه طی فقط یک سال، هفت اقدام تحریمی شدید اجرا شد که عبارتند از:

۱. ۲۳ ژانویه _ تحریم اتحادیه اروپایی: اعلام ممنوعیت واردات، خرید و حمل و نقل نفت خام از ایران از ابتدای جولای ۲۰۱۲، ممنوعیت خرید مواد پتروشیمی، ممنوعیت سرمایه‌گذاری، انسداد دارایی‌های بانک مرکزی ایران، تحریم کشتی‌رانی، ممنوعیت تجارت طلا، الماس و فلزات گرانبها، ممنوعیت تحویل اسکناس (یورو) و مسکوک به ایران (The Official Journal of EU, 2012):

۲. ۵ فوریه _ صدور فرمان اجرایی «۱۳۵۹۹»: توقیف و انسداد دارایی‌های دولت و همچنین بانک مرکزی ایران در ایالات متحده و محدوده تحت صلاحیت آن؛

۳. ۱۵ مارس _ قطع شبکه پیام‌رسان بانکی موسوم به «سوئیفت»^۲ (SWIFT, 2012):

1. National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2012.

2. Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication.